การทำผลงานทางวิชาการ...เพื่อเลื่อนวิทยฐานะ (ตอนที่ 1)

นำเสนอเมื่อ : 5 มี.ค. 2552

คุณครูหลายคนมาปรับทุกข์เรื่องการทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะให้สูงขึ้น บางคนก็ให้เป็นที่ปรึกษาและกลั่นกรองผลงานในขั้นต้น เมื่อดูผลงานของหลายคนเห็นได้ชัดเจนว่าไม่ได้ทำเป็นกระบวนการที่ถูกต้อง อันที่จริงก็พยายามทำความก็เข้าใจให้ตรงกับคนทำ แต่ก็อยากให้ปรับให้ถูกต้องตามระเบียบวิธีการวิจัย คณะกรรมการที่ตรวจผลงานของคุณครู ท่านก็ตรวจสอบตามเอกสาร ดูความสอดคล้องต่างๆ ตามหลักการ ซึ่งเราจะไปอ้างว่าท่านเข้มไม่มีเมตตาธรรมไม่ได้ ตัวเราต่างหากละที่จะต้องศึกษาให้เข้าใจ ทำให้ถูกต้อง ซึ่งคุณครูเรามีศักยภาพอยู่แล้ว ทำได้แน่นอน ถ้าจะทำ...

เมื่อพูดถึงการทำผลงานทางวิชาการ ต้องพูดถึงการวิจัย (รวมถึงการเขียนรายงานด้วย) อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะมีความเกี่ยวข้องกัน มีหลายๆ ท่าน นึกไปถึงกระบวนการทำที่ยุ่งยาก นึกถึงสูตร นึกถึงตัวเลขที่จะต้องคำนวณ ทำให้เกิดอาการเครียดขึ้นมาทันที เกิดความรู้สึกยากเกินจะบรรยาย ทั้งที่ความจริงแล้วการวิจัยไม่ได้ยากอย่างที่คิด ยิ่งทำยิ่งเกิดความชำนาญ ยิ่งทำยิ่งสนุก เคยได้ยินครูบางคนที่ทำวิจัยไม่เป็นบอกว่า ทำไปทำไม ไม่เห็นมีประโยชน์ คนที่กล่าวเช่นนี้คือคนที่ไม่ได้ทำจริง ไม่รู้เรื่อง ขาดทักษะและความรู้เรื่องการทำวิจัย อยากชี้แจงว่าการทำวิจัยมีประโยชน์ทั้งนั้น จะกล่าวถึงเฉพาะวิจัยทางการศึกษาของครูเรา ทำแล้วเรานั่นแหละพัฒนา นักเรียนก็เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์เต็มๆ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ให้สูงขึ้นได้ ทำทุกครั้งเราก็ได้นวัตกรรมมาเป็นผลงานของเรา จึงอยากชวนคุณครูที่บอกว่าวิจัยยากจัง อบรมหลายครั้งแล้วก็ทำไม่เป็น เมื่อฟังท่านผู้รู้บอกกล่าวตามหลักวิชาแล้ว ก็ลองเปิดใจศึกษาอย่างจริงๆ จังๆ ด้วยตนเองจากตำรา เอกสารต่างๆ หรือจะค้นคว้าทางเน็ตยิ่งสะดวก (ต้องศึกษาให้รู้) กระบวนการในการทำวิจัย มีหลายท่านคิดไม่ออกไม่รู้จะเขียนอย่างไร ลองทำตามวิธีที่จะแนะนำดูนะคะ อาจจะเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่สามารถช่วยท่านได้ ผู้เขียนจะแนะนำต่อเนื่องในครูบ้านนอกบล็อกไปทีละตอน เพราะความยาวจำกัด วันนี้จึงขอเล่าถึงความเป็นมาแบ่งปันกันฟังก่อน ตอนต่อไปจะเสนอกระบวนการทำวิจัยค่ะ

จิราภรณ์ หอมกลิ่น